

תקנות עובדים זרים (סוגי מקרים ותנאים שבהתקיימם עובד זר שהוא מסתנן זכאי לקבל את כספי הפיקדון לפני מועד עזיבתו את ישראל שלא לצורך יציאה זמנית), התשע"ח-

2018

בתוקף סמכותי לפי סעיפים 1א(ה) ו-1א(ב) לחוק עובדים זרים, התשנ"א-1991¹ (להלן – החוק), בהסכמת שר האוצר ובאישור ועדת העבודה, הרווחה והבריאות של הכנסת, אני מתקין תקנות אלה:

1. זכאות לקבלת חלק מכספי הפיקדון

עובד זר שהוא מסתנן ורשות האוכלוסין וההגירה אישרה לגביו בכתב שהוא אחד מאלה, זכאי לקבל חלק מכספי הפיקדון כאמור בתקנה 2 אף לפני המועד האמור בסעיף 1א(א) לחוק, בדרך האמורה בתקנה 3:

(1) קטין;

(2) מי שגילו עולה על 60;

(3) אשה;

(4) אב לקטין הנמצא בטיפולו הבלעדי בשל מצבה הרפואי של אם הקטין, או בשל כך שהאם נפטרה או שאינה שוהה בישראל, והוא אינו נשוי לאחר ואין אדם אחר הידוע בציבור כבן זוגו;

(5) מי שממונה ביקורת הגבולות שוכנע לגביו כי בשל גילו או מצב בריאותו, לרבות בריאותו הנפשית, אי קבלת כספי הפיקדון לפני המועד האמור בסעיף 1א(א) לחוק עלולה לגרום נזק לבריאותו כאמור, ואין דרך אחרת למנוע את הנזק האמור;

(6) מי שמשטרת ישראל הודיעה לגביו כי יש ראיות לכאורה לכך שנעברה לגביו עבירה לפי סעיפים 375א או 377א(א) או (ב) לחוק העונשין, התשל"ז-1977.²

2. שיעור הפיקדון החלקי שהעובד זכאי לקבל לפני המועד

החלק מכספי הפיקדון שעובד זר כאמור בתקנה 1 זכאי לקבל לפי התקנה האמורה, הוא חלק השווה ל-70% מחלק העובד כמשמעותו בסעיף 1א(א) לחוק (להלן – פיקדון חלקי).

¹ ס"ח התשנ"א, עמ' 112; התשע"ז עמ' 1011.
² ס"ח התשל"ז, עמ' 226; התשע"ז, עמ' 458.

- דרך לתשלום הפיקדון החלקי 3. הפיקדון החלקי ישולם לעובד הזר המסתגן בדרך של אי ניכוי בידי מעסיקו משכר עבודתו. הפיקדון החלקי
- תחילה 4. תחילתן של תקנות אלה ב-1 לחודש שבתום שלושה חודשים מיום פרסומן.

התשע"ח _____

(2018 _____)

(חמ 3-5549)

אריה מכלוף דרעי
שר הפנים

דברי הסבר

פרק ד' לחוק עובדים זרים, התשנ"א – 1991, (להלן – "חוק עובדים זרים" או "החוק") קובע הוראות בדבר הפקדת כספים לטובת עובד זר בקרן או בפיקדון.

ביום 10.1.2017 פורסם חוק למניעת הסתננות ולהבטחת יציאתם של מסתננים מישראל (תיקוני חקיקה והוראות שעה) (תיקון), התשע"ז – 2017, אשר מכוחו נכנס ביום 1.5.2017 לתוקף תיקון לחוק עובדים זרים, התשנ"א – 1991 (להלן – חוק עובדים זרים) המחייב מעסיק של עובד זר שהוא מסתנן להפקיד, מדי חודש, פיקדון כספי בגין כל חודש בו הועסק העובד המסתנן.

בהתאם לסעיף 1א(א) לחוק עובדים זרים, סכום הפיקדון החודשי אותו מחוייב מעסיקו של המסתנן להפקיד, מדי חודש, הנו סכום השווה ל-36% משכר עבודתו של המסתנן באותו החודש: 20% כחלק העובד (ניכוי משכר העובד, להלן – "חלק העובד"), ו-16% כחלק המעסיק (הפרשה על חשבון המעסיק, בנוסף לשכרו של העובד).

על פי סעיף 1א(ד), זכאותו של העובד המסתנן לקבלת כספי הפיקדון שהופקדו בעדו, קמה בעת עזיבתו את ישראל שלא לצורך יציאה זמנית. מתכונת קבלת חלקי הפיקדון שהעובד המסתנן זכאי לקבל, ובכלל זה החלקים הכפופים לניכויים בגין שהייה שלא כדין, מפורטים בסעיף 1א(4) לחוק.

סעיף 1א(ז)(3) לחוק עובדים זרים קובע את סמכותו של שר הפנים, בהסכמת שר האוצר ובאישור ועדת העבודה, הרווחה והבריאות של הכנסת, לקבוע סוגי מקרים ותנאים שבהתקיימם יהיה עובד זר רשאי לקבל את כספי הפיקדון כולם או חלקם, אף לפני המועד האמור בסעיף 1א(ד) לחוק.

מתוקף סמכות זו, מותקנות תקנות אלו שנועדו לקבוע סוגים של עובדים מסתננים בעלי מאפיינים הומניטריים מיוחדים, אשר יהיו רשאים לקבל חלק השווה ל-70% מחלק העובד.

שיעור זה נקבע על מנת לאזן מחד גיסא בין הצרכים ההומניטריים של העובדים המסתננים שעליהם תחולנה תקנות אלו, ומאידך גיסא לשמר למסתננים כאמור מסגרת קיימת של חיסכון בשיעור של 30% מתוך ה-20% של חלק העובד, כלומר 6% מתוך שכר הברוטו, שהנו שיעור השווה לשיעור הניכוי עבור פנסיה הקבוע בצו ההרחבה לפנסיה חובה.

בהתאם לתקנות אלו, את הפיקדון החלקי לעובד הזר המסתנן שיימצא זכאי לכך, יקבל העובד בדרך של אי ניכוי שיעור הפיקדון החלקי על ידי מעסיקו של העובד הזר המסתנן משכר עבודתו, בכפוף לכך שהעובד יציג בפני מעסיקו אישור בכתב מרשות האוכלוסין וההגירה אודות זכאותו לפיקדון החלקי.